

[Axel Kristensen.]

hver Arbejdsgiver er en Forbryder. Saa længe man gør dette, skaber man Skel, graver man Kløfter, og saa længe faar man ikke Samfundet samlet om at løse disse Opgaver, og med den Indstilling, som Socialdemokratiets ganske uærlige Agitation har skabt, staar vi i Dag.

Vi kan ikke gaa over til tvungen Voldgift af de Grunde, jeg nævnte før. Vikanikke have Konflikten løbende længere, fordi der maa og skal arbejdes i dette Land, og saa skal man altsaa vælge mellem forskellige Onder, og dér har Regeringen valgt at foreslaa, at man ophører det foreliggende Forligsmandsforslag til Lov. Hvis det nu var saaledes, at kun den Lønsats, der er nævnt i Forslaget, fik Konsekvenser, saa vilde det antagelig dreje sig om en Lønudgift paa omkring 4 Mill. Kr. mere end det, Arbejdsgiverne havde givet, og enhver, der har Begreb om Lønforhold, ved, at disse 4 Mill. Kr. ikke vilde være noget afgørende. Men det vil faa Konsekvenser paa mange flere Omraader. Naar i nogle Virksomheder Arbejds-mænd, ufaglærte, har sluttet med en Lønstigning paa 6,8 Øre, og de efter dette Forslag vilde faa 12 Øre, saa er det ganske enkelt, at saa bliver der Uro, Vanskeligheder, alle de Steder, hvor der har været sluttet. Men Helheden bedømt — Mulighederne for at skabe Arbejde eller Mulighederne for at komme ud i en urimelig Situation — er det rigtigt at ophøje Forligsmandsforslaget til Lov og saa tage fat og prøve paa at skabe rimelige Forhold her i Landet.

Men hvis ikke de danske Arbejdere faar lært, hvis man ikke tør sige til dem, at al Lønstigning, som ikke er baseret paa en forøget Produktion, er værdiløs, fordi den maa medføre Prisstigning, og at al Lønstigning, der skyldes en forøget Produktion, er en Fordel — hvis ikke Arbejderne faar lært det, kommer vi ikke videre i den Situation, vi staar i, saa vil disse Forhold fortsætte, saa vil Produktionen ikke vokse.

Jeg ønsker at sige, at al Politik i et Land maa være ført til Fordel for den almindelige jævne Befolkning. Folk som Tietgen og Etatsraad H. N. Andersen for nu at nævne nogle afdøde og ikke nulevende vil altid klare sig; i et socialistisk Samfund vil de blive Stauning-Skikkelser. De vil altid være i Spidsen paa Grund af deres

Evner og Dygtighed, og de behøver ingen Beskyttelse og intet Værn. Det, det gælder om i Politik, er at føre en Politik til Fordel for hele den almindelige Befolkning. Men det maa erkendes, at kun gennem Arbejde og gennem forøget Produktion bliver der øgede Lønmuligheder.

Man ønsker at skabe bedre Boliger i dette Land, og Guderne skal vide, at Titusinder af Arbejdere i en By som København lever under Vilkaar, vi ikke kan være bekendt at byde. Men det gøres kun ved at bygge billigt, det gøres ikke ved saa at lægge paa Lønnen, saa paa Priserne og saa paa Huslejen, det gøres ikke ved at camouflere alt dette gennem endeløse Rækker af Tilskud, saaledes at naar man køber Brød i Dag, faar man Statstilskud, naar man lejer Boliger, faar man Statstilskud; der er ikke den Del eller Ting, man ikke efterhaanden forfalsker Priserne paa, man skjuler hele den økonomiske Opbygning. Det gøres kun gennem en forøget Produktion og en forøget Indsats. Den Dag, Socialdemokratiet faar Mod til at gaa ud at lære Arbejderne det og faa dem gjort det begribeligt, vil Levefoden hæves i Danmark. Den Dag staar vi ikke i den Situation, som vi staar i i Dag.

Jeg anbefaler at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Christmas Møller: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig, ja, til øjeblikkelig Fremme. Den politiske, økonomiske og faglige Situation, i hvilken vi er inde, og som delvis er belyst af baade Statsministeren og andre Talere, bevirker, at uanset hvad man mener om det saglige Indhold af Mægling-forslaget, kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, at vi er inde i en Situation, som ingen virkelig Situation er, thi der er kun een Løsning, nemlig den at ophøje Forligsmandens Mæglingforslag til Lov, og mit Parti vil altsaa støtte dette.

Jeg vil dog gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger om det saglige Indhold af det foreliggende Lovforslag.

Jeg og mit Parti er ikke uenig med den højtærede Statsminister i, at dette Forslag betyder en betydelig Lønforhøjelse, og det kan heller ikke nægtes, at det betyder, naar man tager det hele med, en meget betyde-